

HEADLINES
RADIO SHOW
TACKLING FASCINATING MODERN
CONTROVERSIES FROM
A HALACHIC PERSPECTIVE
with
DOVID LICHTENSTEIN

What Happens to Kids When Parents Fight

Shiur# 472 | June 29th 2024

חינוך של תורה

פרשת קורח

טז, א ויקח קורח

"פרשה זו יפה נדרשת" (רש"י). את שאר הפרשיות צריך הדרשן להתאמץ ולהתאים לענייני דיומא שהוא רוצה להוכיח את הקהל עליהם. אבל פרשה זו – יפה נדרשת, בקלות היא מתאימה לענייני דיומא, שכן תמיד יש מחלוקות בישראל...

רכג

הרי"ם

קרח

חידושי

מחלוקת של קרח נקי חצרות, דאמרו חז"ל בשעה שתיקן שלמה המלך ע"ה עירובי חצרות יצאה ב"ק ואמרה אם חכם בני וכו', וק' מה חכמה יש בעירובי חצרות, ונראה דחכם עיניו בהאשו ורואה תכלית כל דבר, וכשאדם דבוק בצדיק אמת יכול הוא לעלות למדרגת הצדיק, וזה תיקן שלמה המע"ה שלכזית שיש בידי אחד יכולים להצטרף אנשים הרבה ולטלטל בכל המקומות וכולם לא נחשבים. ובקרח כ' ויקח ותרגום ואתפלג, שנחלק משאר השבטים ולא הודה בזה שאדם יכול לדבק בצדיק ולהגיע עי"ז למדרגתו אלא לדעתו כל אחד הוא בפ"ע, נמצא שלא הודה בעירוב ונשאר חצרות בלי עירוב פי' כמו בתי החצרים שאין להם חומה לפיכך נק' מקום מתלקותו חצרות (ו).

האמתי, ותשובה נצחת היא להמחפשים רב ומורה לפי מדת עירובו עם הבריות, ובוחלים בצדיק מורס מעם, כאומרים מה יושיענו זה, וטחו עיניהם מראות, כי אדרכה, הצדיק האמתי כפי מדת קדושתו ודבקותו בהשי"ת כן יגדל כחו לעורר ולהשפיע בלבבות בני ישראל חיות דקדושה.

ויצא פרח ויצץ ויצץ ויגמל שקדים (יז, כג).

נתבאר שהמטה פרח והצץ ציץ והוציא שקדים לעיני כל ישראל, והיינו שראו כולם את השתלשלות ומהלך עשיית הפרי, ואף שלעצם הנס היה די שיראו השקדים על המטה.

אלא ללמדם בא, שקדושתו של אהרן לא באה לו בפעם אחת בסבת בחירתו, שאם היה כן, היה פתחון פה לטוען, אילו אני הייתי נבחר ומתמנה לתפקיד זה, הייתי גם אני בדרגתו של אהרן, לפיכך הראה להם שאין זוכים לשום מעלה, כי אם בעמל ויגיעה רבה, מדריגה אחר מדריגה, ורק אהרן הוא שיגע כ"כ זכה לעלות ולהתעלות כאורח חיים למעלה למשכיל, ובעבודתו כי רבה זכה למעלת הכהונה הגדולה.

הרבי ר' נפתלי מרופשיץ ז"ל היה מפרש את הפסוק: „ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ד" (תהילים קו—טז) — שכך הוא דרכם של כל בעלי המחלוקת ומחרחרי-הריב, כי ככל אשר תהיה התנהגותו של הצדיק ימצאו תמיד קובלנות נגדו ומגרעות בהליכותיו. אם מופרש הוא מן העולם ועוסק יומם ולילה בתורה ובעבודה, הריהם טוענים כנגדו שאין העולם מפיק ממנו שום הנאה ותועלת; ואילו אם הוא מעורב בדעתו עם הבריות ועוסק גם בצרכי ציבור, הריהם טוענים שוב שהוא מבזבז זמנו על עניני-הכלל ומבטל מתלמודו.

„ויקנאו למשה במחנה“ — משה שלמד תמיד תורה באהלו שמחוץ למחנה, מצאו בו חסרון על אשר איננו בפנים המחנה ואינו מתערב בעניני העם — „ולאהרן קדוש ד" — ואילו אהרן היה מעורב בין הבריות, דודף שלום ביניהן ומתעניין בגורלו של כל יחיד ויחיד, שוב מצאו בו חסרון שבהיותו קדוש ד' אין לו להתערב בעניני-הכלל, כי אם להיות שרוי כל היום בבית-המדרש...

וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם (טז—יב)

מכאן שאין מחזיקין במחלוקת (רש"י)

אין חזקה במחלוקת. אסור לומר, כי מאחר וכבר נעשו כמה וכמה נסיונות להשכין שלום, שוב לא יועיל מאומה, אלא יש לנסות שוב ושוב. לפיכך לא נלאה משה רבנו אחרי שדיבר כמה פעמים ושלח שוב לקרוא לדתן ולאבירם. (הרה"ק מהר"י ז"ל מוורקין)